

Epistolari amb contingut polític i històric

written by Josep Maria Loste Romero | 4 d'abril de 2021

Carme Forcadell i Lluís, expresidenta del Parlament i actualment presa política, que ha passat per quatre garjoles, penso que ha fet molt bé de lliurar a l'Arxiu Nacional de Catalunya quaranta-sis caixes amb milers de cartes que ha rebut durant tres anys de presó. I un petit secret: alguna d'aquesta correspondència epistolar li havia tramès un servidor.

Sense cap mena de dubte, considero que aquest autèntic epistolari de la repressió és una veritable "joia" per a l'arxiu més important de Catalunya. Altres presos polítics també han fet donació de les cartes rebudes en èpoques sense llibertat, però és molt important, és cabdal que tota una presidenta de la màxima institució legislativa de Catalunya hagi fet donació d'aquest veritable "Tresor en majúscules" que ha anat rebent mentre era a Alcalà-Meco, Puig de les Basses, Mas d'Enric i ara, en tercer grau, a la presó de dones de Barcelona, Wad Rass.

Les cartes als presos polítics són molt importants. Són un petit homenatge a aquestes persones que, molt injustament, encara són engarjolades. Aquesta correspondència epistolar té un punt de sentiment, en solidaritat amb uns éssers humans privats de llibertat per culpa de la indignitat d'un Estat que es cognomena democràtic i de dret, però que en el fons continua arrossegant moltes rèmores i tics autoritaris i neofranquistes. Però, atenció, la culpa d'aquesta vergonya en majúscules també és d'una Unió Europea que permet aquestes situacions totalment antidemocràtiques i antieuropees.

En síntesi, aquestes són cartes amb reivindicació i contingut polític ferm. Jo considero que són un document històric

impactant que, com a mínim, haurien de ser traduïdes, i després publicades, amb l'autorització de la Carme i de qui les ha escrites –un servidor hi estaria d'acord– a les dues llengües que encara es parlen i s'escriuen en els cinc continents, la llengua de Molière i la llengua de Shakespeare.